II Poniedziałek okresu zwykłego

Tekst Ewangelii (*Mk* 2,18-22): Uczniowie Jana i faryzeusze mieli właśnie post. Przyszli więc do Niego i pytali: «Dlaczego uczniowie Jana i uczniowie faryzeuszów poszczą, a Twoi uczniowie nie poszczą?» Jezus im odpowiedział: «Czy goście weselni mogą pościć, dopóki pan młody jest z nimi? Nie mogą pościć, jak długo pana młodego mają u siebie. Lecz przyjdzie czas, kiedy zabiorą im pana młodego, a wtedy, w ów dzień, będą pościć.

Nikt nie przyszywa łaty z surowego sukna do starego ubrania. W przeciwnym razie nowa łata obrywa jeszcze [część] ze starego ubrania i robi się gorsze przedarcie. Nikt też młodego wina nie wlewa do starych bukłaków. W przeciwnym razie wino rozerwie bukłaki; i wino przepadnie, i bukłaki. Lecz młode wino [należy wlewać] do nowych bukłaków».

«Czy go?cie weselni mog? po?ci?, dopóki pan m?ody jest z nimi?»

Rev. D. Joaquim VILLANUEVA i Poll
(Barcelona, Hiszpania)

Dzisiaj dowiadujemy się jak żydzi, poza przepisanym postem na Dzień Przebłagania (zob. Kpł 16,29-34) zachowywali wiele innych postów, tak publicznych, jak i prywatnych. Były wyrażeniem żałoby, pokuty, oczyszczenia, przygotowania do święta lub misji, prośbą o łaskę, itp. Pobożni żydzi traktowali post jako właściwy akt religijny, miły Bogu: ten kto pości, zwraca się ku Bogu w postawie pokory, prosi Go o zmiłowanie odsuwając się właśnie od tych rzeczy - w ramach wynagrodzenia - które od Niego oddalają.

To, że Jezus nie zachęca do tej praktyki swoich uczniów, oraz tych, którzy Go słuchają, zaskakuje uczniów Jana i uczniów faryzeuszy. Myślą, że jest to poważne zaniedbanie w Jego nauce. Wobec tego, Jezus wskazuje na podstawowy motyw: «Czy goście weselni mogą pościć, dopóki pan młody jest z nimi?» (Mk 2,19). „Pan młody”, według proroków Izraela, wskazuje na samego Boga, i jest manifestacją Bożej miłości ku ludziom (Izrael jest małżonką, choć nie zawsze wierną, podmiotem wiernej miłości małżonka – Jahwe). Innymi słowy, Jezus porównuje się do Jahwe. Deklaruje swą boskość: nazywa swoich uczniów «przyjaciółmi pana młodego», tych, którzy są wraz z nim, wobec tego nie mają powodu by pościć, gdyż nie są od Niego odłączeni.

Kościół pozostał wierny tej nauce, która pochodzi od proroków oraz jest naturalną i spontaniczną praktyką wielu religii. Jezus potwierdza ją i daje jej nowe znaczenie: pości na pustyni jako przygotowanie do życia

publicznego; mówi nam, że modlitwę umacnia się postem…

Pośród tych, którzy słuchali Pana, większość stanowili biedni, trudnili się naprawą ubrań, były i osoby pracujące przy zbiorze winogron, które wiedziały co się dzieje, gdy młode wino wlewa się do starych bukłaków. Jezus przypomina im, że mają przyjąć nowinę z nowym duchem, który łamie konformizm i rutynę zdziadziałych dusz. Przypomina, że to co proponuje nie jest jedynie interpretacją Prawa, ale jest nowym życiem.

My?li na dzisiejsz? Ewangeli?

- «Oddanie trzeba praktykować na różne sposoby. Nawet więcej: oddanie musi być praktykowane w sposób dostosowany do sił, interesów i poszczególnych zajęć każdego» (św. Franciszek Salezy)

- «Słowo Boże jest żywe, jest wolne. Ewangelia to nowość. Objawienie to nowość. Jezus mówi bardzo jasno: młode wino w nowych bukłakach. Boga należy powitać z tą otwartością na nowości. I ta postawa nazywa się uległością» (Franciszek)

- «Ofiara zewnętrzna, by była prawdziwa, powinna być wyrazem ofiary duchowej(…). Prorocy Starego Przymierza często piętnowali ofiary składane bez zaangażowania wewnętrznego lub nie mające związku z miłością bliźniego. Jezus przypomina słowa proroka Ozeasza: ‘Chcę raczej miłosierdzia niż ofiary’ (Mt 9,13;)» (Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 2100)